

Endelig insisterer Konferencen i Særdeleshed paa Vigtigheden af Konventionen af 8. November 1927 med Tillægsoverenskomst af 11. Juli 1928 og fremsætter det Haab, at det størst mulige Antal Stater bliver Deltagere i denne Konvention.

b) *Udbygning af Konventionen af 1923 om Forenkling af Toldformaliteter.*

Konferencen har anerkendt denne Konventions særlige Betydning og den heldbringende Virkning, som dens Bestemmelser har haft paa de økonomiske Forhold mellem de forskellige Lande.

Konferencen fastslaaer som sin Hensigt, at der med Hensyn til Forenklingerne af Toldformaliteter skal ske nye Fremskridt; det tilkommer Folkeforbundets Organisationer at fastslaa Formene herfor saavel som at bestemme, paa hvilke særlige Omraader dette Fremskridt skal foregaa.

Alt i Anerkendelse af, at der paa det vidtstrakte Omraade, som denne Konvention har til Genstand, findes Spørgsmaal, som burde behandles ikke ud fra det Synspunkt, at en revideret Konvention burde tilvejebringes, men ud fra det Synspunkt, at man bør naa til praktiske Arrangementer ved Hjælp af Konferencer af de interesserede Myndigheder, er Konferencen af den Opfattelse, at Staterne burde forpligte sig til at tage Del i alle fremtidige Arbejder, Møder eller Konferencer, hvis Formaal skulde være at bidrage til en stadig mere effektiv Anvendelse af de Anbefalinger og Principer, som er nedlagt i denne Konvention.

Den fremsætter det Haab, at det størst mulige Antal Stater og navnlig alle de europæiske Stater maa blive Deltagere i denne Konvention saa snart som muligt.

c) *Undertrykkelse af indirekte Beskyttelse.*

Konferencen udtrykker det Ønske hurtigst muligt og ved de mest egnede Forholdsregler at naa til Undertrykkelse af indirekte Beskyttelse under alle dennes Former og ønsker, at det Arbejde, som paa dette Omraade er optaget af Folkeforbundets økonomiske Organisation, maa føre til et heldigt Resultat.

d) *Forøget Anvendelse af Overenskomster vedrørende Voldgift i Handelssager.*

Konferencen udtrykker Ønsket om snaest muligt at se Protokollen af 1923 og Konventionen af 1927 sat i Kraft mellem det størst mulige Antal Stater og navnlig at se de Stater, som allerede er Deltagere i Protokollen af 1923, ratificere Konventionen af 1927, som er denne Protokols naturlige Supplement.

e) *Mulighederne for at afskaffe Ind- og Udførselspræmier og -tilskud bestemt til at begunstige den nationale Produktion.*

Konferencen udtrykker Haabet om, at de Fremgangsmaader, som bestaar i at tilstaa direkte eller indirekte Præmier eller Tilskud, maa forsvinde